

Wim Sonneveld, Een Zwoele Nacht In Krimpen A

Ik ken de Mona Lisa, haar kuise oogopslag
De klokkentoren van Pisa, al scheef sinds jaar en dag
Vanaf de Eiffeltoren heb ik Parijs gezien
De sfinx in 't zand verloren, vanuit een vliegmachien
Maar nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee
Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee

Geef mij maar 'n zwoele nacht
In Krimpen aan den IJssel
Het krieken van de dag
In Krimpen aan de Lek (kwek, kwek, stil nou)
Niets evenaart
Het stille maanlicht op de IJssel
Of haalt het bij
De bleke oevers van de Lek, de Lek

In Las Vegas kun je trouwen in een minuut of tien
In Afrika zijn vrouwen, die trouw je ongezien
In Spanje gaan de meisjes zo makkelijk niet mee
In Arnhem zijn de meisjes alleen voor bij de thee
Maar nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee
Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee

Geef mij maar 'n zwoele nacht
In Krimpen aan den IJssel
Het krieken van de dag
In Krimpen aan de Lek (kwek, kwek, h, toe nou)
Niets evenaart
Het stille maanlicht op de IJssel
Of haalt het bij
De bleke oevers van de Lek, de Lek